

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SŽa/12/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200708
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013200708.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: J. P., narodeného X. J. XXXX, štátneho príslušníka Tureckej republiky (ďalej len „Turecko“), podľa vlastného udania v krajine pôvodu bytom naposledy ulica X., provincia Východná Anatólia, Turecko, aktuálne s miestom pobytu Pobytový tábor Rohovce, zastúpeného JUDr. Jindřichom Stoszekom, advokátom so sídlom Černyševského 26, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-346-27/PO-Ž-2012 zo dňa 21. novembra 2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2013-49 zo dňa 12. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/22/2013-49 zo dňa 12. februára 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu ČAS: MU-346-27/PO-Ž-2012 zo dňa 21. novembra 2012, ktorým navrhovateľovi nebol udelený azyl a nebola poskytnutá doplnková ochrana. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporca zabezpečil dostatočné množstvo podkladov o krajine pôvodu navrhovateľa, zistil z dostupných a primeraných zdrojov, či navrhovateľovi po návrate do krajiny pôvodu hrozia následky predpokladané zákonom o azyle, resp. iné formy vážneho bezprávia a poukazujúc na tieto podklady označil napadnuté rozhodnutie odporcu za zákonné a správne. K námietke nedostatočne zisteného stavu veci spočívajúcom v tom, že odporca si nevyžiadal stanovisko Turecka (jeho zastupiteľského orgánu na Slovensku) a ani Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky krajský súd uviedol, že táto nie je dôvodná. Ako to vyplýva z podanej žiadosti o azyl, resp. z konkretizácie dôvodov, prezentovaných navrhovateľom v konaní pred odporcom, tento požiadal o azyl z dôvodov 1/ obavy, súvisiacej s jeho nenastúpením na povinnú vojenskú službu, 2/ ním prezentovaného členstva v politickej strane BDP (Demokratická strana Turecka), 3/ obťažovania jeho osoby políciou z dôvodu jeho kurdskej národnosti.

Súd k tejto námietke uviedol, že zákon o azyle ani Správny poriadok odporcovi neukladá povinnosť

získavať informácie o krajine pôvodu žiadateľa o azyl z konkrétneho orgánu či organizácie. Z týchto právnych predpisov vyplýva pre odporcu povinnosť zistiť spoľahlivo stav vecí, pričom zákon o azyle iba v ustanovení § 19a ods. 1 písm. a/ konkretizuje, akým spôsobom má (odporca) v tomto smere konať. Ak teda odporca spôsobom, ktorý uplatnil v tomto konaní, zistil dostatočným spôsobom stav vecí (správami o krajine pôvodu navrhovateľa, pochádzajúcimi z rôznych a dôveryhodných zdrojov), nebolo potrebné, aby v tomto smere kontaktoval Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (pokiaľ by to sám nepovažoval za potrebné).

Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k nezískaniu informácií od štátneho orgánu Turecka, je potrebné poukázať na znenie § 49 ods. 3 zákona o azyle, ktoré ustanovenie priamo zakazuje odporcovi získavať informácie od pôvodcu prezentovaného prenasledovania. Ak sa teda navrhovateľ obával perzekúcie zo strany Turecka (tureckých štátnych orgánov) z dôvodu nenastúpenia na vojenskú službu, resp. z dôvodu jeho страніckej príslušnosti v strane BDP, resp. z dôvodu obťažovania jeho osoby ako Kurda políciou, odporca nemohol zo zákona v žiadnom prípade kontaktovať turecký štátny orgán (ktorým nepochybne zastupiteľský úrad Turecka na Slovensku je) k získaniu informácií o týchto, navrhovateľom prezentovaných dôvodoch jeho žiadosti o azyl.

Pretože odporca zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav vecí, pričom nebolo potrebné, aby k jeho zisteniu kontaktoval MZV SR a pretože zákon o azyle výslovne zakazuje odporcovi získavať informácie o krajine pôvodu od pôvodcu prezentovaného prenasledovania, súd dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako správne a zákonné.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Poukázal v ňom na nedostatočné zistenie skutkového stavu na rozhodnutie. Predovšetkým tvrdil, že nie je dostatok podkladov pre posúdenie, či sú na strane navrhovateľa splnené zákonné podmienky pre udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany, najmä v súvislosti s jeho neochotou nastúpiť službu v ozbrojených silách Turecka, resp. s jeho aktivitami v politickej strane BNP (Demokratická strana Turecka) a príslušnosťou ku kurdskému národu. Podľa jeho názoru skutkový stav nebol dostatočne zistený. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľa sa dňa 25. apríla 2014 vyjadril odporca. Uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s výrokom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Podľa § 8 písm. a/, b/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle, ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 13a zákona o azyle, ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. f) zákona o azyle, vážnym bezprávím je

1. Uloženie trestu smrti alebo jeho výkon,
2. Mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo
3. Vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o azyle, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok), rozhodnutie

musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. Musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 19a ods. 1 písm. a) zákona o azyle, ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v opakovanom konaní bez doplnenia dokazovania na pojednávaní dostatočným a zreteľným spôsobom vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru, že odporca dostatočne zistil skutkový stav, keď poukázal na zdroje informácií, z ktorých vychádzal, keď nezistil dôvody pre udelenie azylu ani poskytnutie doplnkovej ochrany navrhovateľovi. Krajský súd správne a v súlade so zákonom konštoval úplné zistenie skutkového stavu odporcom, pokiaľ ide o pomery v Turecku a tej jeho časti, kde má bydlisko navrhovateľ. Overil postavenie kurdskej menšiny, politickej strany, ktorej je navrhovateľ aktívnym členom a tým zistil dôvody, z ktorých vychádzal jeho záver, že nezistil nezákonnosť, či nesprávnosť v postupe a rozhodnutí správneho orgánu, ktoré by viedli k zrušeniu napadnutého správneho rozhodnutia.

Odvolací súd dodáva, že tvrdenia predložené navrhovateľom nezakladajú také hrozby ako predpokladá azylový zákon na udelenie azylu, či poskytnutie doplnkovej ochrany. Vzhľadom na to, že iné relevantné tvrdenia ohľadne prenasledovania, či iných hrozieb, ktoré by odôvodňovali poskytnutie prostriedkov medzinárodnej ochrany navrhovateľovi krajský súd a pred ním ani odporca nezistil, rozhodol správne, keď napadnuté správne rozhodnutie odporcu potvrdil ako zákonné. Pretože aj odvolací súd sa s jeho záverom stotožnil, rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ nemal úspech a odporca na ne nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.